

Eredmények és ellentmondások

Ha évközben, a nagy munkák időszakában elő is fordult, hogy a szatymazi Béke Tsz kommunistái közül többen hiányoztak a párttaggyűlésekről, most a mérlegzáró közgyűlés előtt rendezett taggyűlésen teljes volt a létszám. Retkes András tsz-elnök ugyanis ezen a taggyűlésen a pártszervezetnek adott számot az elmúlt év gazdasági eredményeiről. Ott ültem a hallgatóság között és szorgalmasan jegyeztem.

A restek és a dolgozók

A közös munkában 226-an vettek részt, pedig 250 emberre számítottak. Időközben többen nyugdíjba mentek, mások meg egy-két munkaegység erejéig dolgoztak csak. Többen viszont egy gazdaságot sem tettek arább a tsz érdekében, mint például az ereje teljében levő Tápai József 25 év körüli gazda.

Kemény szavak

A szokástól eltérően az elnök beszámolóját nem követte csend. Bartucz János ellenőrző bizottsági tag szava úgy csattant, mint a földre zuhant tégla:

— Ebben a tsz-ben kepcskodás folyik. Vannak, akiket a vezetőség jogtalan előnyökhöz juttatott akarva, akaratlan. Állítólag kiselejtezték birkákat, borjakat, malacokat és csikókat kótyavetyéltek el. Kilenc-tíz hónapos borjakat ezer forintért, 20 hónapos csikókat pedig, noha a tartásukba beleöttek 15 ezret, potom pénzért veszletek el. Voltak, akik a közösbé belemarkoltak. Ki engedte ezt és miért? Erre kérek választ!

— S ki vette meg a csikókat, mondja meg a nevéit is! — biztattam halkán a mellettem ülő Bartuczot. Hozzám hajolt és súgta: — Sávoli László brigádvezető. Csak öten-hatan sáfárolták a tűz körül — válaszolta. Bartucz gazda szavára Leitner Ferenc érzett fel először.

Egy megjegyzés

Az 57,75 forint munkaegység és az egy szántóegységre jutó eredmény között nem kis ellentmondás feszül. A mérlegzárást megerősítő bizottság jegyzőkönyvében szerepel is a következő megjegyzés: »Az egy szántóegységre jutó gazdasági eredmény alapján a szatymazi Béke Tsz a gyenge gazdaságok közé tartozna, azonban az a fonák helyzet adódik — vegyes művelésű tsz-ről lévén szó —, hogy a tagoknál kint levő szőlő- és gyümölcsös redukált egységei beleszámít a közös területbe,

ugyanakkor annak hozama nem szerepel a tsz eredményében, illetve csak 15—20 százalékban».

A tagság kezelésében levő szőlő- és gyümölcsös 1 millió 428 ezer forintot jövedelmezett a közös gazdaságnak. S ebből 350 ezer forintot hozzávetettek a munkaegységre szánt összeghez. Ez nem kegyes szemfényvesztés, mert a főkönyvelő, Horváth Kázmér szerint állítólag enélkül is tudtak volna fizetni egy munkaegységre 40 forint körül, ha csak a növénytermesztésből és állattenyésztésből eredő összes hozamra. 2 millió 584 ezer forintra támaszkodnak.

Emlékeztető egy tagnak

A bérelszámoló szava után arra vártam, mikor pattan ki, hogy miért ment tönkre 55 hold új telepítésű öszibarackos. Azért-e, mert megették a köztes burgonya, vagy elszáritotta az aszály? Vagy Szatymazon nem értenek az öszibarack magról-palántáról telepítéséhez? Erről azonban nem esett szó.

Tóth János traktoroson látszott, hogy a taggyűlés előtt lehúzott pár nagyfröccsöt. Azért persze kapott szót:

— Dezső Imre agronómusnak néha olyan kerestelenek a szavai az emberekhez, hogy azt a kutya sem venné a hátára.

Két asszony, Kokovai Józsefné és Bicskei Edéné már előbb susorogtak egymás mellett, mielőtt szóltak volna. Bicskei néni színesen elmesélte, hogy egy alkalommal miképpen vették el az állatok éjjeli őrzésével megbízott ember csizmáját azért, mert berugott és elaludt, ujját közt az égő cigarettával.

A taggyűlés elnöki tisztsgét betöltő Róvó Géza veterán arcán meglátszott, hogy régen nem volt már része ilyen aktív taggyűlésben. S oda is mondogatta éppen Leitner Ferencnek, aki kommunista léteire mindössze pár napot dolgozott csak a közösbén:

— Emlékezz csak, Feri fiam, korábban mire fogadtokoztál! Arra, hogy ezután minden munkából kivesszed a részed becsületesen. Hát, gyere fiam, közénk, szereztedtel várunk, mint eddig is.

Itt aztán van téma! — gondoltam magamban, fellelkesülve az emberek bátor szókimondásán. Hirtelen viszont csalódnom kellett, mert Bartucz felkerekedett, fogta a kabátját, zsörtölődött és elment, mielőtt súlyos szavaira választ kapott volna a tsz elnökétől. Elgondolkodtató a pártfegyelmnek ez a megsértése, hiszen éppen Bartucz bíralt keményen. Ezek után mi az igazság az általa szóval tett dolgokkal kapcsolatban?

Olvasóink íják

NEM ÁLLT MEG AZ AUTÓBUSZ

Mi az oka, hogy Tápéra menet az autóbusz — már több esetben — nem állt meg megállóhelyén? Például január 9-én, vasárnap tizen vártunk a 23 órás autóbuszra, az 1-es utcánál. Sajnos hiába, mert nem állt meg — bár a vezető »barátságosan« mosolygott felénk. A megál-

lótól 200 méterre viszont egy utas kedvéért külön megállt, majd továbbment. Nem lehet arról szó, hogy terhelt volt a kocsis, hiszen 15-nél több utasa nem volt. Remélem, többször ilyen nem fordul elő.

Kószó István
Tápé, József Attila u. 5.

GÉPKOCSIVEZETŐK ÓVATOSABBAN!

Alig vártuk, hogy az idő kicsit megenyhüljön s gyermekeinket szabad levegőre vihessük. Számoltunk azzal, hogy a járdák sárosak és óvatosan kell járnunk: a tócsákat kikerülve sétálgatunk. A felső Tisza-parton az egyik utcasarkon megálltunk, mert az EPFU 01—48 rendszámú gépkocsi jelezte

jobb fordulását a Szövetkezeti utcába. Ugyanakkor ebből az utcából egy lovas kocsis szabályosan közlekedett a felső Tisza-part felé, s hogy össze ne ütközzenek, a fenti rendszámú gépkocsi vezetője hirtelen jobbra rántotta a kormányt, mire az autó jobb hátsó kereke felszaladt a járdára, ahol mi álltunk 22 gyermekkel. Miután a kocsis visszazökkent az úttestre, hatalmas sártenget fröcskölt ránk. Két gyermek szinte felismerhetetlenné vált, ruhájukról vastagon csurgott a sáros hólé.

Ha a gépkocsivezető óvatosabb, nem történik velünk ez a »baleset«, amely másképp is végződhetett volna.

Tollas Márta,
a Paprikafeldolgozó Vállalat óvónője

létét a jó ebédhez, vacsorához.

Várszegi József bérelszámoló is ezt tartotta helyesnek, de hozzátett még egyet s másit.

— Mi az oka, hogy az emberek kivonják magukat a közösségből? S együtt vagyunk, erre feleljünk: miért gyenge a mi pártszervezetünk, noha lehetne erős is. Ezzel párhuzamosan pedig: az ellenőrző bizottság tevékenysége egyhén szólna gyenge.

Emlékeztető egy tagnak

A bérelszámoló szava után arra vártam, mikor pattan ki, hogy miért ment tönkre 55 hold új telepítésű öszibarackos. Azért-e, mert megették a köztes burgonya, vagy elszáritotta az aszály? Vagy Szatymazon nem értenek az öszibarack magról-palántáról telepítéséhez? Erről azonban nem esett szó.

Tóth János traktoroson látszott, hogy a taggyűlés előtt lehúzott pár nagyfröccsöt. Azért persze kapott szót:

— Dezső Imre agronómusnak néha olyan kerestelenek a szavai az emberekhez, hogy azt a kutya sem venné a hátára.

Két asszony, Kokovai Józsefné és Bicskei Edéné már előbb susorogtak egymás mellett, mielőtt szóltak volna. Bicskei néni színesen elmesélte, hogy egy alkalommal miképpen vették el az állatok éjjeli őrzésével megbízott ember csizmáját azért, mert berugott és elaludt, ujját közt az égő cigarettával.

A taggyűlés elnöki tisztsgét betöltő Róvó Géza veterán arcán meglátszott, hogy régen nem volt már része ilyen aktív taggyűlésben. S oda is mondogatta éppen Leitner Ferencnek, aki kommunista léteire mindössze pár napot dolgozott csak a közösbén:

— Emlékezz csak, Feri fiam, korábban mire fogadtokoztál! Arra, hogy ezután minden munkából kivesszed a részed becsületesen. Hát, gyere fiam, közénk, szereztedtel várunk, mint eddig is.

Itt aztán van téma! — gondoltam magamban, fellelkesülve az emberek bátor szókimondásán. Hirtelen viszont csalódnom kellett, mert Bartucz felkerekedett, fogta a kabátját, zsörtölődött és elment, mielőtt súlyos szavaira választ kapott volna a tsz elnökétől. Elgondolkodtató a pártfegyelmnek ez a megsértése, hiszen éppen Bartucz bíralt keményen. Ezek után mi az igazság az általa szóval tett dolgokkal kapcsolatban?

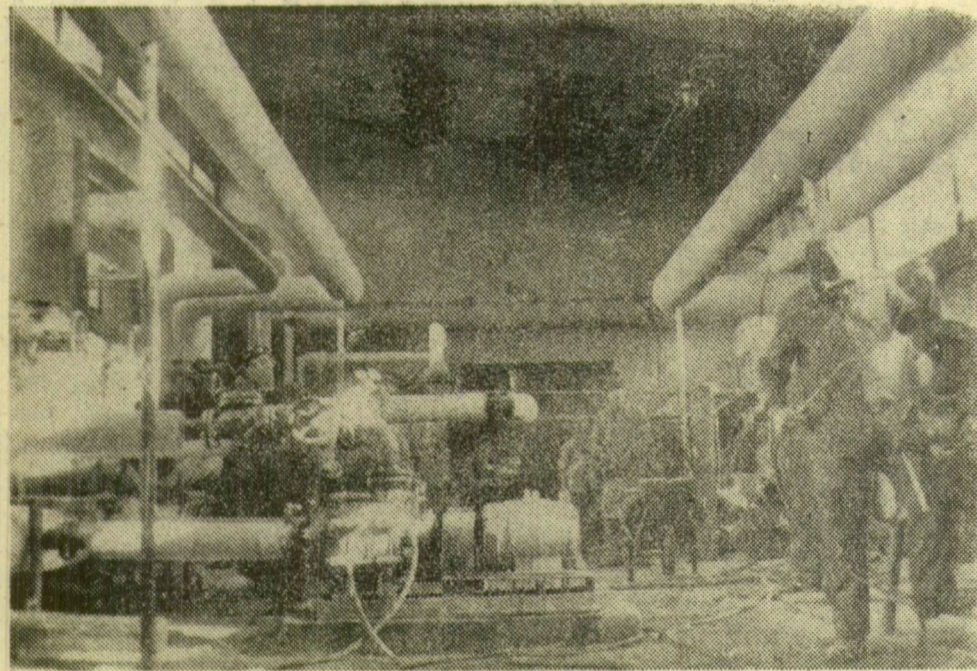
Zárszavában Retkes András elismerte, hogy a kiselejtezt állatok értékesítése körül nem volt minden rendben és majd kivizsgálják a visszasságokat. Sok dolog viszont őt is meglepte, éppen ezért érdemben nem is tudott választ adni. A taggyűlés hangulatán az látszott, mintha minden hibá felmunkálásával erre az alkalomra vártak volna. Vajon évközben miért nem beszéltek meg a problémákat a tsz kommunistái? Miért engedték halmozódni a hibákat a vezetésben?

Még a taggyűlés előtt a község párttitkára, Kakuszi Imre ezeket mondotta:

— Megtörtént többször is, hogy a tsz párttitkára taggyűlést hívott össze, ő viszont »elfelejtett« elmenni. Ezt látva, máskor mások sem mentek el.

Az ilyen jelenségek okozták, hogy a szatymazi Béke Tsz pártszervezete nem áll hívatása magaslatán. Évközben hallgatnak egyes problémákról. Miképpen lehetne az embereket a felelősséggel vállalt igazmondásra szoktatni egész éven át, ne csak ilyenkor, a zárszámadást megelőző taggyűlésen?

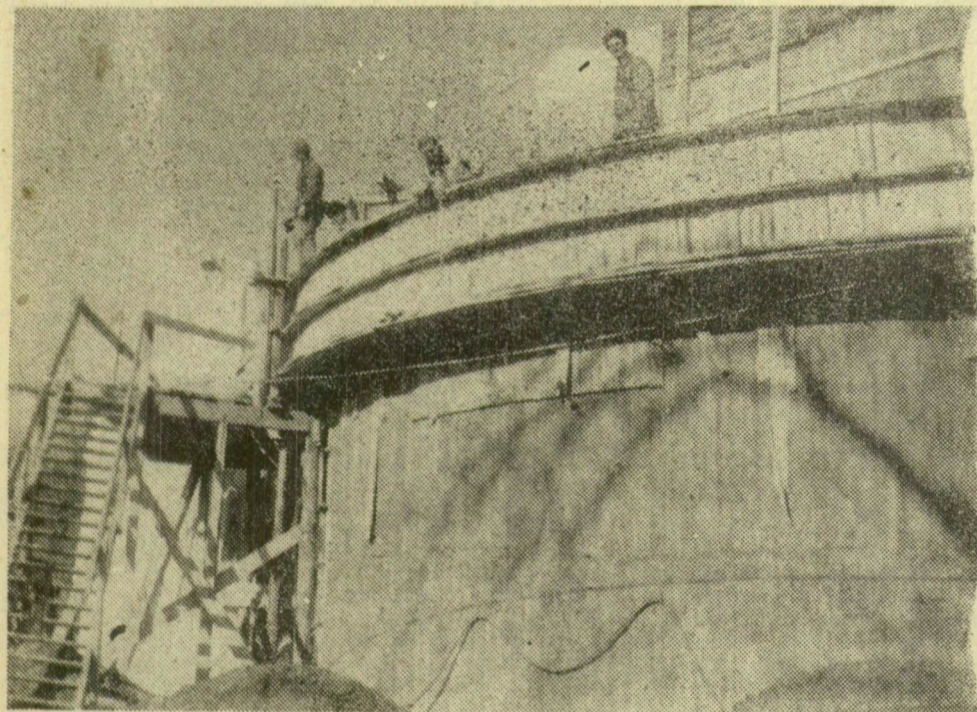
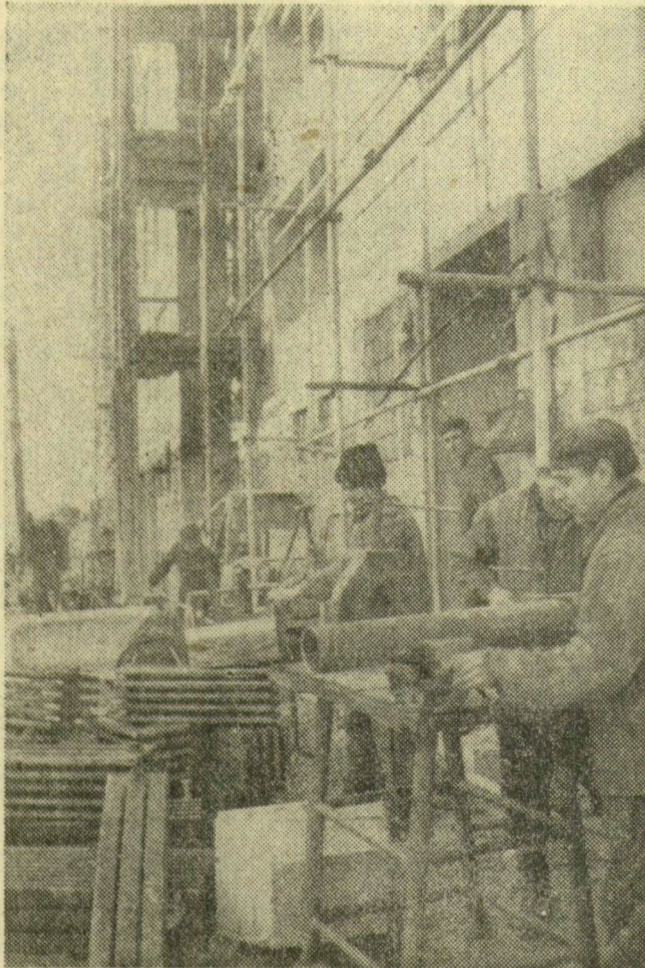
Lódi Ferenc

A hőforrástól a meleg lakásig

Az Újszegeden fűt termálkút vizével — amint lapunkban részletesen jelentettük — az Ogessza negyed több épületében megkezdtek a lakások kísérleti fűtését. A geotermikus energia gyakorlati hasznosítása jó eredményekkel bíztat. Ezzel együtt azonban, a tapasztalatok alapján, szükségessé vált több újabb műszaki, technikai intézkedés is, amelyre az elmúlt napokban került sor. Könnyen meglehetett ezt, mert a 14-es jelű épület kazánja is elkészült és így minden zökkenő nélkül tudták helyettesíteni a termálvízfűtést. A 12-es és a 13-as jelű épületekbe is hamarosan beköltöznek a lakók, és itt is termálvízzel fűtenek majd, akárcsak a 11-es jelű épületben, ahol most végzik a fűtőberendezések szerelését.

A termálvízfűtés gyakorlati üzemeltetésének módosítását lényegében már befejezték, így a legközelebbi napokban már újból a geotermikus energiával fűtenek.

Képeinken:

Még biztonságosabbá tesszük a hőközpontot és ezért bizonyos átalakításokat végeznek. (Fent). Szerelik a radiátorokat a 11-es jelű épületnél (középen). Március végére, április elejére elkészül az 500 köbméteres gázkiválasztó tartály. Létrehozásáért serényen dolgoznak, hiszen fontos, hogy mielőbb megszüntessék az ideiglenes gázkiválasztókat.

Hazánk helységnevei között kerekken hatvan olyan akad, amelyben a »vár« megjelölés szerepel, emlékeként az évszázadokon át folytatott védelmi harcoknak. A várnevi községek és a híres végtárok névsorát egymás mellé helyezve, meglehetősen furcsa kép alakul ki: a két névsor ugyanis egyáltalán nem fed egymást. Az országban van egy csomó »vár« — vár (Somogy), Bérbalta-

Várak — vár nélkül

nélkül és van egy csomó történelmünk-ből jól ismert vár, amelyeknek a nevében azonban nem szerepel a »vár« szócska. Vajon hányan tudnak ilyen nevű várokról, mint például Cserépvár (Borsod), Csóvár (Pest), Vízvár

és Ikervár (Vas), Túskevár és Obudavár (Veszprém), s végül Kányavár és Korpavár (Zala megyében). Ha létezett is ezeken a helyeken, s valószínűleg létezett, valami megerősített hely, évszázadok során megsemmisültek és ma már csak a falunevek őrzik (egyes esetekben elég külö-

nös szöveggel) az emlékeket. Ellenben a leghíresebb magyar végtárok nevéből — ritka kivételtől eltekintve, mint Szigetvár és Várpalota — éppen hiányzik a vár megjelölés. Ime: Siklós, Kőszeg, Símege, Nagyvázsony, Csesznek. Szigliget, Csobánc, Tata, Drégely, Hollókő, Nógrád, Salgó, Diósgyőr, Füzér, Regéc, Sárospatak, Sirok, Szarvaskő és a legnevezetesebb — Eger.